

Úgynevezett költői levél
Szentgyörgyi Professzor Úrhoz
Írta: Kunszery Gyula

Professzor Úr, úgy értesültem
a Munkásakadémián
azt mondta, hogy végigkutatva
a fizikán és kémián
a bio - és egyéb logiákon
tapasztalt sok szépet és nagyot
azonban Istent és a lelket
seholsem látta itt vagy ott
Hiába nézett mikroszkópba
hiába boncolt szövetet,
elektrolízis bombájával
molekulát is lövetett,
finom szegedi paprikából
dús vitaminokat kivont
azonban Isten és a Lélek
sehol nincs (alma és Simon).
Az a baj lévén Ön nagy tekintély
világhírű, komoly, jeles
Tudós és népünk büszkesége,
és a tetejében Nobelos.

Majd egyszer fülledt nyári estén
egy meddő kísérlet után
sétáljon át szép Újszegedre
a holdat ringató Tiszán.

Mikor az ég szikrázva fénylő
kis csillagokkal van tele
és aztán, ott pusztá szélén
heverésszen a fűbe le.
És nézzen fel a csillagokra,
ott megváltozik az arány,
kitárul a nagy végtelenség
és Szentgyörgyi lesz a kis parány.
És nem gondolva semmi másra
csak bámulja az ég ívét
és akkor - persze képletesen -
boncolja fel saját szívét.
Közben feszülten hallgatózzon
hallani fog csodás zenét,

Ha Ön mondja, hogy nincsen Isten
a Munkásakadémián
Akkor bizony valószínűleg
az Isten és a lélekhiány
Az Ön szavaitól meginoghat
és felborul a hit, amin
a lélek békessége nyugszik,
amit nem pótolhat vitamin.

Ezért bizony Tanár Úr Önnek
nagyon meg kell gondolnia,
hogy, hol, mikor, kinek, mit hirdet
Ez az igazi lógia.

Ami pedig a Jóistennek,
a lélek létét illeti
tudnék adni egy jó tanácsot
remélve, hogy meg nem veti.

és én hiszem, hogy megtalálja
a lelkét és az Istenét.

Professzor Úr mély tisztelettel
a kalapom megemelem
és, ha sikerül az új kísérlet
viszont látásra Csepelen.

**A munkásakadémia Csepelen volt.
A vers kb: 1948.- ban íródott*

